

ВЪЗХОД И ПАДЕНИЕ

МЕНЮ: Висоцки и футбол са страстта на банкера Иван Евгогиев – стр. 25, „За честта на фамилията“, Павароти ухажда наша красавица – стр. 26, „Шум“

Соломон Паси показва къде да седне генерал Уесли Кларк, главнокомандващият войските на НАТО в Европа.

1998-а окъпа Соломон Паси в късмет

Семейството на атлантика било най-добрият резултат в политическата му кариера

ДИМИТЪР СТАЙКОВ

Така се хранеше Соломон Паси в началото като велик депутат. СНИМКИ: АРХИВ 24 ЧАСА

Тази година е късметлийска за Соломон Паси. Парламентът прие забрана на смъртното наказание, която той търпи поиска преди 8 години като велик депутат. Тогава събра към 230 подписа на колеги, но не успя да прокара поправката в конституцията.

Ако се смята миналогодишната декларация за национално помирение като увертюра към влизането ни в НАТО, значи се е сбъднала още една негова цел като депутат във Великото народно събрание.

През август 1990 г. Паси внесе предложение да влезем в северноатлантически пакт. Общественото мнение е съкрушаващо срещу него – 85 на сто го отхвърлят.

Сега 75 на сто от българите са с него

за НАТО. Точно 8 години шефът на Атлантическия клуб живее с журналистката Бинка Песва. Имат три деца. Най-малкият син е на 4 години, кръстен на дядо си Исак. Нарича семейството си най-добрия резултат от политическата си дейност, защото във ВНС се запознава с Бинка, поиска интервю за „Репортер 7“.

Тези, които познават Соломон Паси отпреди 10–15

години, ще се закълнат, че не е мръднал на външен вид. Михле ли официалния щит от сако и вратовръзка, се връща към купонджийската нехайност, с която вълнува по бохемските терени на 80-е години.

Изглежда, авантюризмът е в кръта му. „Поскоро авантюризмът не ми е пречил“, поправа той.

Безкрайните поци у Джош Пенков и нудистките лета по Южното Черноморие са били същото откъсване от всекидневното в младежките години, както трите му пътувания до Антарктида, вече като зрял човек.

Мони Паси е пример на бляскаво изключение от поговорката „Крушата не пада по-далеч от дървото“.

Баща му, философът Исак Паси, оригинална фигура сред родните интелектуалци, никога не дава интервюта. Синът Паси е точно обратното – преди да изтекат два дни, вече е говорил някъде публично.

Философът страни от светската суета, динжи се в крайно ограничена приятелска среда. Политикът е доста популярен в светските салони и динте му текат в непрекъснати срещи. Като ученик е

горещ организатор на бягства и бойкоти,

заради което го изключват от всяко поредно училище. Накрая, изглежда, най-търпеливи се оказват в 19-а гимназия, където завършва. Може би е хванала дикши заплаха на родителите му, че ще го пратят да учи в Смолян при баба му и дядо му ако пак се провали.

„Сега виждам, че съм облагодетелстван от непрекъснатото местене в различни училища. Където и да отида, все попадам на някой съученик, заел ключова позиция. Пред съученици вратите бързо се отварят, не се налага да се преодоляват барери.“

В гимназията се колебае между математиката и физиката. Накрая избира математиката и не греша. Сам избира битието си, родителите му не се намесват.

Не му досаждат и етапите на Зелената партия, на СДС, на Кръглата маса. Казват, че си губи времето, но се успокояват, че не е драматично.

Едва, когато разбират, че ще става депутат, истински се разтревожават.

Прескочил е границата на приличието,

смятат майка му и баща му. Олекта им чак, когато се

разпусна Великото народно събрание.

Роден е в Пловдив, откъдето е баща му. В трети курс на следването си излиза от къщи на квартира. Хвали се с тогавашното умение да разделя деня си на задълбочен математик от поинция живот с безкрайните купони.

С политика започва да се занимава в средата на 80-те години. Стартът е необичаен дори за неговото авантюристично сърце. По онова време и съвсем не като прищявка се захваща да рисува. Предпочита графиката и дори стига до изложба.

През 1985 г. в дома на приятел нарежда картини, вдъхновени от драмата на „възродителната“ подмяна на турските имена.

„Избягвах да се правя на дисидент и герой. Но се възмуздавах и исках да сторя нещо. Реших да приема турски псевдоним, с който подписвах математическите си статии по международните списания. Нарекох се Сюлейман Техликели, тоест Соломон Опасни. Не беше никакво политическо геройство, но действаше като мехлем за съвест.“

След това се захваща да помага на приятеля си Любомир Иванов в акцията по спирането на Вигоша. През 80-

те години болните амбиции на Иван Славков и политбюро искат да я превърнат в ски площадка. Иванов алармира стотици международни еко организации и разгръща страхотна кампания, когато режимът решава да прави София столица на зимни олимпиади. Невъзможно, но протестът успява. Опазен е най-старият биосферен резерват на полуострова, Бистришко брание.

Около тази епопея Паси натрупва опит в организацията на международни лобита в подкрепа на една кауза. А част от картините в изложбата продава за добри пари. И повече не сяда да рисува. В началото на 1989 г.

математикът влиза в „Екогласност“,

където поема нелегалните печатни материали, тъй като познава сума печатарни. Изработва материалите етично, качествено и конспиративно. „В „Екогласност“ имаше нещо порочно – това беше политическа организация, която не си признаваше, че се занимава с политика. А тъй като с Любо бяхме решили да се занимаваме с политика, преценихме, че е по-почтено да създадем политическа организация, която да не мимикрира в ско-

логията. И основахме заедно с Каракачанов тогавашната Зелена партия“.

Сега Паси не е в ниска партия и това не го притеснява.

Отгачава се до смърт на безкрайните партийни сбирки

Всъщност стандартната политическа кариера прекъсва, когато не ляга на моравата да стачкува срещу конституцията и я подписва.

Но затова пък намира своята ниша в публичния живот, която не се влияе от смяната на правителствата и от битките между партиите.

Атлантическият клуб е създаден от Соломон Паси след срещата му с Манфред Вьорнер в щаб-квартирата на НАТО в Брюксел през ноември 1990 г.

Немецът оставя дълбоко впечатление у младия българин, дори определя стиката на мисленето му. Годнишната матовска стипендия на името на Вьорнер е спечелена преди 2 месеца от българските атлантици. И сега малка група от геополитици от клуба умуват над бъдещето на човечеството през следващите 50 години. Така Атлантическият клуб се оказва един от най-успешните български патенти.